

עפ"ת (חיפה) 83818-07-25 - מרים גנאיים נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 83818-07-25 - מרים גנאיים נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 83818-07-25

עפ"ת (חיפה) 55800-07-25

עפ"ת (חיפה) 13870-08-25

מרים גנאיים

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[17.09.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי שלושה ערעורים אשר הדיון בהם אוחד:

- עפ"ת 83818-07-25, עניינו בערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 19.6.25 [המ"ש

9428-05-25], במסגרתו דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין הודעת
תשלום קנס מספר 90528732721. על פי הדו"ח שהוצאה למערערת, מיוחסת לה נהיגה במהירות מופרזת ביום
7.5.24, בשעת צהריים, בחדרה.

- עפ"ת 55800-07-25, עניינו בערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 5.6.25 [המ"ש

8391-05-25], במסגרתו דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין הודעת
תשלום קנס מספר 90528740856. על פי הדו"ח שהוצא למערערת, מיוחסת לה נהיגה במהירות מופרזת ביום
5.8.24, בשעת ערב, בחדרה.

- עפ"ת 13870-08-25, עניינו בערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 23.6.25 [המ"ש

11358-05-25], במסגרתו דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין הודעת
תשלום קנס מספר 90527694526. על פי הדו"ח שהוצא למערערת, מיוחסת לה נהיגה במהירות מופרזת ביום
5.9.23, בשעות הצהריים, בחדרה.

2. המערערת הגישה לבית המשפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט ביחס לשלושת הדו"חות. טענתה הייתה זהה - היא מעולם לא קיבלה את הדו"חות ולא ידעה עליהם. נודע לה על דבר קיומם לראשונה ב"בדיקה שגרתית באזור האישי הממשלתי" (הכוונה כנראה לבדיקה שערכה באתר האינטרנט www.my.gov.il). נטען כי לאחר שערכה בירור התחוור לה כי דבר הדואר שנשלח אליה חזר בציון "לא נדרש", וכי לא נשלחה אל המערערת הודעה למספר הטלפון הנייד שלה, בדבר הגעת דבר הדואר. מכאן, על פי הטענה, שחזקת המסירה לא הושלמה.
3. המשיבה התנגדה לבקשות, אף זאת בנימוק זהה - אישורי המסירה מהווים המצאה כדין, בהתאם לתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, וכי המערערת לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה.
4. בית המשפט דחה את הבקשות, בשלוש החלטות אשר ניתנו על ידי מותבים שונים. מכאן הערעורים, אשר בהסכמת הצדדים - הדיון בהם אוחד.
5. שמעתי את טיעוני הצדדים. החלטות בית המשפט מקובלות עליי, ומכאן שדין הערעורים כולם - להידחות.
6. לבית המשפט מסורה סמכות להאריך מועד להישפט, במקרה בו השתכנע כי קיימת סיבה מוצדקת או נימוק ממשי המסביר את האיחור בהגשת הבקשה להישפט, או אם השתכנע כי דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין.
7. אישורי המסירה, ביחס לכל אחד מהדו"חות, כולל את שמה של המערערת, מספר תעודת הזהות שלה, כתובתה (לרבות מספר תיבת דואר), מספר הודעת תשלום הקנס וכן תאריך המסירה. המערערת אינה טוענת כי נפלה טעות במי מהפרטים הנזכרים באישורי המסירה. על פי הבירור שערכה המערערת (תשובת רשות הדואר צורפה לכל אחת מבקשותיה) - הודעות תשלום הקנס נשלחו לכתובתה הרשומה, והושארו למערערת לפחות שתי הודעות בדבר הגעתו של דבר הדואר. בכל המקרים חזר דבר הדואר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו הרי שקמה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. הנטל עובר לפיכך לכתפיה של המערער להוכיח כי הודעת תשלום הקנס, בכל אחד מהמקרים, לא התקבלה לידיה בשל סיבות שאינן תלויות בה. לא די בטענות בעלמא, והאמירה "לא קיבלתי" אינה מספיקה כדי לסתור את חזקת המסירה. אף אין בידי המערערת 'זכות קנויה' כי הגעת דבר הדואר הרשום תימסר לה בדרך אחת ולא בדרך אחרת. מכאן שטענת המערערת לפיה לא קיבלה הודעת מסרון (SMS) על דבר הדואר הרשום - אינה ממין העניין ואינה מפריכה את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' הנ"ל.
8. יובהר, כפי שנקבע לא אחת: משמעותו של אישור המסירה לפיו חזר דבר הדואר בציון "לא נדרש" כי הנמען קיבל הודעה על הגעתו של דבר הדואר, אך נמנע מלהגיע ולדרוש אותו בסניף הדואר. ברי כי במצב דברים זה, הטענה לפיה לא התקבלה הודעה על הגעת דבר הדואר - לא די בה כדי להפריך את חזקת המסירה או ללמד כי אי דרישת דבר הדואר מקורה בנסיבות שאינן קשורות בנמען.
9. לטעמי, בצדק נקבע על ידי בית המשפט קמא, ביחס לשלוש הודעות תשלום הקנס שנשלחו אל המערערת וחזרו בציון "לא נדרש", כי המערערת לא הרימה את הנטל המוטל עליה, לא סתרה את חזקת המסירה, ומכאן שגם אין בטענותיה כדי להצדיק איחור בהגשת הבקשה.
10. אף לא מצאתי ממש בטענות המערערת לפיה קיים חשש לעיוות דין. הטענה כי אחר נהג ברכב, גם אם מגובה בתצהיר לקוני של הנהג האחר (הנטען) - אינה מבססת חשש לעיוות דין המצדיק הארכת מועד להישפט. אף לא די בטענה כי המצלמה בה תועדה העבירה היא "מצלמה בעייתית" אינה מלמדת על חשש לעיוות דין.
11. סיכומי של דבר - לא נפלה שגגה בהחלטות בית המשפט קמא (אשר ניתנו כאמור על ידי שלושה מותבים שונים). בדין נדחו בקשות המערערת להארכת מועד להישפט. הערעורים נדחים, לפיכך.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ה, 17 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.